

Mattilsynet

6. mars 2019

Høringsvar – utkast til ny forskrift om velferd for hest og hund i konkurranser

Fuglehundklubbens Forbund (FKF) er et forbund i Norsk Kennel Klub (NKK) for klubber som driver med stående fuglehund. FKF er en frivillig overbygning av fuglehundklubber i Norge. FKF omfatter raseklubber: Norsk Bretonklubb, Norsk Engelsksetterklubb, Norsk Gordonsetter Klub, Norsk Irsksetterklubb, Norsk Munsterlanderklubb, Norsk Pointerklubb, Norsk Vorstehhundklubb og Norsk Weimaranerklubb. Samlet har FKF ca. 17000 medlemmer.

Del 1: Oppsummering og hovedpunkter

Fuglehundklubbens Forbund (FKF) har både formelle og reelle innvendinger til det fremlagte forslaget.

Forskriftsutkastet legger opp til at arrangørene er forpliktet til å lage regler i tillegg til å kontrollere og håndheve regelverket. Dette er plikter FKF mener det ikke er rettslig adgang til å pålegge organisasjonene.

FKF mener at forskriften uansett ikke bør utvides til å gjelde fuglehunder. Bakgrunnen for det er:

- Manglende behov

Både NKK og FKF er opptatt av dyrevelferd.

FKF kan ikke slutte seg til premisset om at våre jaktprøver innebærer stor risiko for dyrevelferden.

Prøvene våre innebærer en liten fysisk belastning på hundene sammenlignet med normal bruk. En vanlig jakt dag er adskillig mer fysisk krevende for en jakthund enn noen jaktprøver er eller kan bli. Det finnes ingen ting i høringsutkastet som underbygger behovet for regulering knyttet til jaktprøver generelt eller fuglehundprøver spesielt.

Mattilsynets kontroller er risikobasert. Vi er ikke kjent med at Mattilsynet har vært på kontroll på en eneste jaktprøve og i lys av det fremstår det som naturlig å legge til grunn at risikoen har vært vurdert som lav. I den svenske konkurransedyrforskriften er alle jakt- og brukshundprøver definert som prøver med lav risiko¹.

---

¹ <https://www.jordbruksverket.se/download/18.702b572e163946f536cff72/1527229769080/2018-006.pdf>
(bilag 1)

Ønsket om å gjøre godt og å spare ressurser ved å lage felles regler for alle, må ikke medføre at det lages regler uten at det foreligger et begrunnet behov. Jaktprøver for fuglehunder er en positiv aktivitet med hund som det er mange gode grunner opprettholde.

Dyrevelferdslovens generelle bestemmelser og internt regelverk i NKK gjør forskriftsregulering overflødig for fuglehunder. Vårt regelverk kan kanskje bli enda tydeligere på noen punkter og vi vil ta initiativ til grundig evaluering for ytterligere å bedre dyrevelferden. Mattilsynet vil være velkomne til å komme med sine innspill som vil være tungtveiende. Sportens renommé er viktig og vi ønsker et regelverk som ivaretar dette.

- Det er ikke grunn til å tro at de foreslåtte bestemmelsene om arrangørplikter vil gi økt dyrevelferd eller er gjennomførbare

Erfaringer så langt og det store antallet jaktprøver det er foreslått at skal ha stevneveterinær gjør at vi ikke kan se at det vil være mulig å fremskaffe noe i nærheten av nok kvalifiserte og villige veterinærer.

Det er for oss svært uklart hva de dyrevelferdsansvarlig og stevneveterinæren skal ha av oppgaver og kompetanse. Grunnet den måten våre jaktprøver gjennomføres på, kan vi ikke se at det er praktisk mulig at kravet om veterinær e.l. vil kunne gi annet enn et svært begrenset bidrag til dyrevelferden.

- Store deler av dagens aktivitet vil trolig måtte legges ned

Forslaget pålegger arrangøren – som utelukkende består at et frivillig apparat – byrder og oppgaver en forening ikke kan forventes å ha kapasitet, kompetanse eller økonomi til å løse. I motsetning til deler av hestesporten har fuglehundsporten / jakthundsporten ingen inntekter fra spill. FKF kan på ingen måte slutte seg til konklusjonen fra Mattilsynet om at konsekvensene av å la forskriften gjelde også for hund ikke vil få «betydelige økonomiske eller administrative konsekvenser». Faktum er at slike regler vil innebære «kroken på døra» for mange av våre arrangementer.

- Sentrale bestemmelser treffer ikke vår aktivitet

Å gi regler om konkurranseområde for arrangementer som foregår i utmark treffer ikke og det må derfor uansett gjøres et unntak for slike konkurranser. Det er ikke mulig å skille mellom trening til jakt og trening til konkurranser. Det gjør det lite aktuelt å lage regler for trening av jakthunder.

- Den svenske modell

I forslag til endring i den svenske konkurransedyrforskriften (SJVFS 2018:6) er alle jakt- og brukshundprøver definert som prøver med lav risiko. Disse prøvene utløser ikke krav om stevneveterinær. FKF kan ikke se at det foreligger grunnlag for å ha en annen definisjon i Norge.

- Praktiske «skivebom»

«Konkurranseområde». Felles for fuglehundprøver er at terrengene der prøvene foregår enten er langt til skogs eller høyt og langt til fjells, og langt fra bilvei. Det er prøver mange steder med stor geografisk fordeling. På Geiloprøven som er både høst og vinter, er terrengene i samme prøve blant annet fordelt på Haugastøl, Uvdal, Ål og Geilo. Det vil si, terreng hvor kjøreavstanden mellom dem er på fra 1–1,5 time før man går inn i terrengene. Det enkelte parti beveger seg igjen over store områder langt fra nærmeste kjørevei, ikke sjelden inntil 1–2 timer fra kjørevei.

Etter vår vurdering kan det ikke være gjennomtenkt hvordan kontrollene ved slike fuglehundprøver skal håndteres i praksis. Etter vår vurdering vil dette ikke være mulig. Det viktigste er imidlertid som nevnt at det heller ikke er behov.

Del 2: Utdypning

Om fuglehundprøver

Fuglehundprøvenes formål er å være et redskap i avlen. Det er imidlertid også mange som ser på dette som en kjærkommen aktivitet for seg og sin hund.

I bedømmingen og for raseutviklingen ser man hvordan hunden bruker terreng, vind og biotop, og hvordan den håndterer fuglesituasjonene; herunder at den tar stand, om den er rolig i oppflukt av fugl og skudd (NB. Startpistol – felles ikke fugl) mv.

En fuglehundprøve er ikke fysisk krevende for en jakthund. En vanlig jakt dag er atskillig mer fysisk krevende enn noen jaktprøve er eller kan bli. På en fuglehundprøve er man ute i natur og terreng hele dagen, men slipp tiden for den enkelte hund vil maksimalt være 1 time, normalt fordelt på 3 x 20 minutter i løpet av en hel dag. Dette i motsetning til ordinær jakt hvor en fuglehund vil være i stor aktivitet hele dagen (kl. 8–18) gjerne over en hel uke. Ved prøvene slippes to og to hunder samtidig, slipp som normalt varer maksimalt 20 minutter.

Det er forskjellige typer fuglehundprøver, herunder såkalt skogsfuglprøver, lavlandsprøver og høyfjellsprøver (både vinter og høst), med tre forskjellige klasser:

- VK - Vinnerklasse (konkurransklasse)
- AK - Åpen klasse / kvalitetsklasse
- UK - Unghundklasse (opptil 2 år)

Felles er det at terrengene der prøvene foregår enten er langt til skogs eller høyt og langt til fjells, og langt fra bilvei.

Det er prøver mange steder med stor geografisk fordeling. Helgen 9.–10. mars 2019 er det for eksempel prøver både i Trysil, Lofoten, Værdal, Arnøya (Troms), Rjukan, Smøla og Gaularfjell. På hver av disse prøvene er det partier (med 14–20 hunder i hvert parti) fordelt på 10 terreng over et stort område. På Geiloprøven som er både høst og vinter, er terrengene i samme prøve blant annet fordelt på Haugastøl, Uvdal, Ål og Geilo. Det vil si, terreng hvor kjøreavstanden mellom dem er på fra 1–1,5 time før man går inn i terrengene. Det enkelte parti beveger seg igjen over store områder langt fra nærmeste kjørevei, ikke sjelden inntil 1–2 timer fra kjørevei.

Etter vår vurdering kan det ikke være gjennomtenkt hvordan kontrollene ved slike fuglehundprøver skal håndteres i praksis. Etter vår vurdering vil dette ikke være mulig. Det viktigste er imidlertid som nevnt at det heller ikke er behov:

- Fuglehundprøvene er ikke fysisk krevende for hundene
- Fuglehundprøver har «lav risiko» i denne sammenheng, ref. blant annet den svenske konkurransedyrforskriften hvor alle jakt- og brukshundprøver er definert som prøver med lav risiko, slik at disse prøvene ikke utløser krav om stevneveterinær
- Jaktprøveregelveket for fuglehundprøver og NKKs regelverk ivaretar allerede dyrevelferden på en god måte

Fuglehundprøve – Nærmere om belastningen for hundene

Fuglehunder er skapt for å være aktive og utholdende. Å drive med jaktaktiviteter er svært tilfredsstillende for en hund, det er dette de er genetisk utviklet til og for – de elsker det rett og slett. Og ingen ting annet kan måle seg med det.

De faktiske forhold er slik at en vanlig jaktdag er adskillig mer fysisk krevende for en fuglehund enn noen jaktprøve er eller noen gang kan bli. Mange vil nok mene at det optimale hadde vært å prøve hundene i en situasjon som er identisk med jakt. Dette er imidlertid ikke praktisk gjennomførbart på grunn av tiden det ville ta å gjennomføre.

Alle jaktprøver foregår i utmark, slik som for jakt. Under jakt vil en hund kunne løpe mange timer – med varierende grad av pauser. På en jaktprøve vil en hund ikke løpe mer enn 15-20 minutter i slipp sammenhengende før den får en pause i bånd. Denne pausen er normalt ganske lang. For en fuglehund er dette en svært kort arbeidsøkt og en hunds fysiske utholdenhet er en jaktprøve derfor ikke egnet til å verken prøve eller utfordre. I konkurranseklassen VK vil en hund normalt kunne løpe rundt 30 minutter tilsammen. I kvalitetsklassen vil en hund som gjør det godt normalt løpe løs rundt 60 minutter samlet. Regelverket er slik at hunder som dabber av eller ikke vil jobbe anses som ferdig bedømt og de blir tatt ut av konkurransen. Det – eller regelverksbrudd – kan gjøre at konkurransen blir kortere enn 15 minutter for hunden.

Hundene blir normalt mentalt slitne av å være våkne og gå i bånd i spennende terreng med fugl sammen med mange hunder og folk en hel dag. Dette er imidlertid noe helt annet enn det som det forskriften skal beskytte hundene mot: «dyrene kan bli utsatt for harde belastninger med store krav til utholdenhet og fart». Videre sies det at «trening og konkurranser går i mange sammenhenger ut på å presse dyret til å prestere maksimalt. Mange dyr kan påvirkes til å prestere over evne. Dette kan være skadelig for dem. Trening og konkurranser utgjør derfor en relativt stor fare for unødige belastninger for dyrene». Dette gjelder ikke for fuglehundprøver!

En fuglehund skal jobbe ute i terrenget – normalt med god avstand til fører. All erfaring tilsier at det ikke er mulig å få en hund til å prestere mer enn den selv vil hva gjelder fysiske utfordringer på jakt og jaktprøver. Prøver man å mase på eller «pushe» en hund oppnår man det stikk motsatt av det man ønsker – hunden vil fokusere på og binde seg til fører. En hund som blir for fokusert på fører og ikke kommer seg ut i et akseptabelt søk vil raskt få sin bedømmelse avsluttet.

Det er krav om kontakt slik at hundene hele tiden skal være under observasjon. Det slippes maksimalt to hunder av gangen så situasjonen er oversiktlig. Dersom det skjer noe under veis vil ikke bare fører, men også dommer og deltagere normalt kunne få det med seg selv om terrengforholdene vil variere. Deltagerne kan dersom de har bekymringer eller konkrete saker ta direkte kontakt med dommerne i løpet av dagen eller vente til de er tilbake til hovedkvarteret. Her vil man kunne snakke med både arrangøren og NKK-representanten. FKF vil hevde at vår aktivitet er transparent og med god intern kontroll.

FKF stiller gjerne opp med en teoretisk gjennomgang av vår aktivitet etterfulgt av praktisk demonstrasjon i felt for å øke forståelsen for den aktiviteten vi bedriver.

Dyrevelferden i dagens interne regelverk

Både FKF og NKK er som nevnt opptatt av dyrevelferd. Det finnes allerede i dag flere sett av regler med tilhørende intern oppfølging som skal ivareta dette, herunder et dopingreglement. FKF vil ta initiativ til å gå igjennom NKKs fellesbestemmelser, nedtegnelsen over dommeroppgaver og instruks for NKK representanten for å innarbeide ytterligere bestemmelser å sikre arrangørens forpliktelser etter dyrevelferdsloven § 26. Hensikten vil være å tydeliggjøre ansvar, oppgaver og myndighet knyttet til dyrevelferden. Vi driver med

transparent aktivitet hvor slitne hunder lett sees og vil dømmes ut / avsluttes. Videre har det liten hensikt å stille en hund som er ikke er trent, er syk e.l. – det gir bare dårlige resultater og påfølgende dårlig statistikk for hunden. Dette er noe hundeeierne ikke ønsker siden dette senere legges til grunn i avlsarbeidet. Videre er det slik at å stille en hund krever mye tid og ofte en ikke ubetydelig økonomiske utgifter. Er hunden ikke i form blir man heller hjemme.

Dagens bestemmelser, ut over at hunder som er synlig påkjente avsluttes, som vi antar er relevant for dyrevelferden lyder som følger:

«1.2.2. Helsestatus.

Hunden må være vaksinert etter de til enhver tid gjeldende regler for vaksinering, se om dette på www.nkk.no. Vaksinasjonsattest utstedt av veterinær må medbringes til prøven og fremvises på oppfordring til arrangør. Hund kan ikke delta dersom den er mer enn 28 dager drektig eller har valper under 56 dager. For øvrig gjelder Dyrevelferdslovens § 26 som regulerer eier og førers ansvar for hunders helse under konkurranser».

«1.2.6. Avvisning av hund.

Påviselig syke/skadde hunder, aggressive hunder eller hunder det er gitt feilaktige opplysninger om i påmeldingen skal avvises. Løpske tisper avvises».

«1.2.8. Doping – kunstig stimulering.

NKKs til enhver tid gjeldende antidopingregler skal følges».

«1.4.1. Opptreden og disiplinærforhold.

.....

Hardhendt avstraffelse av hund er forbudt».²

Økonomiske og administrative konsekvenser av forslaget

Forslaget legger bl.a. følgende nye plikter på arrangøren som vil innebære betydelige økonomiske og administrative konsekvenser:

- Et detaljert regelverk, herunder utredningsplikt ved mistanke om brudd på regelverket herunder med sakkyndig.
- Krav om dyrevelferdsansvarlig kontrollpersonell som skal være kompetent
- Påbud om stevneveterinær ved det som er definert som høyrisiko-konkurranser
- Plikt til å sørge for at dyr under stevnet mottar førstehjelp.

Alle punktene ovenfor antar vi stiller krav om kvalifisert personell. Det er ikke sagt noe om kvalifikasjonene i forslaget. Dersom det er snakk om noe annet enn erfarne hundeeiere fra miljøet vårt og dette ikke er en oppgave som kan delegeres til dommerne på hvert enkelt parti, vil kravet lett kunne innebære en stor økonomisk og administrativ byrde.

De frivillige organisasjonene er noen ganger så heldig å ha veterinær i sine rekker, men normalt ikke. Dette vil bety at slikt personell normalt må leies inn. I høringsnotatets side 18 angis det at veterinær i dag har en timesats på kr 920 med høyere sats på kvelder og helger. Våre arrangementer avholdes hovedsakelig i helger. Vi antar at reise- og overnattingsutgifter kommer i tillegg. Reiseutgiftene kan bli store dersom det skal hentes inn veterinær med kompetanse på sportshunder. Prøven starter normalt kl. 08.00 og kan for partier som har lang kjørevei til og fra hovedkvarteret vare til 18 tiden. Kostnaden for en helg kan således bli betydelig – og langt overstige det overskudd arrangøren på mange prøver i dag har. En del

---

² Prøveregleverket for fuglehund som finnes her

<https://www.fuglehundklubbenesforbund.no/images/stories/Dommerutdanning/dommerboka2019.pdf>

arrangementer går allerede i dag med underskudd. Det er svært stor forskjell på størrelsen på våre konkurranser.

FKF har erfaring med at det er svært vanskelig å få veterinærer til å stille opp.

Mattilsynet har blitt invitert av FKF til å være observatører på våre lavlandsprøver, men det har vært vanskelig. FKF forsøkte ifm prøve i Vestfold å få til innleie av veterinær til å være med tilstede, man lyktes ikke med dette grunnet manglende positiv respons fra de veterinærer som ble kontaktet. (Hensikten med tilstedeværelsen på lavlandsprøvene var fuglen, ikke hundene.)

Lavlandsprøvene er de fysisk minst krevende av våre feltprøver. Skogs- og høyfjellsprøver vil fordre en stevneveterinæren som skal følge med ute i felt og må ha nødvendig utrustning og brukbar fysikk - og vinterstid: skiferdigheter. Videre må vedkommende ha kjennskap til sportshunder om det skal kunne gjøres en tilfredsstillende jobb.

FKF mener det er lite trolig at det overhode er praktisk mulig å fremskaffe nok kvalifiserte og interesserte veterinærer til å dekke det behov som vil oppstå dersom forslaget om stevneveterinær på fuglehundprøver blir en realitet. I tillegg til vårt store antall prøver skal vi konkurrere med arrangører av andre typer jaktprøver om de samme veterinærene. Sesongen prøvene pågår er begrenset til 2-3 hektiske måneder på høsten og 2-3 måneder på vinteren³ – stort sett lagt til helger.

For fuglehunder arrangeres det rundt 50 CACIT prøver årlig – dette er internasjonale konkurranser og som etter definisjonen i forskriften vil være høyrisiko-konkurranser som krever stevneveterinær. De internasjonale prøve er kun Vinnerklasse (VK) konkurranser – og som det fremgår foran – de som har kortest slippetid og gjerne kortest tid ute i terrenget totalt sett. Likevel innebærer forslaget at det er disse konkurransene som underlegges det strengeste regelverket.

Det er som nevnt svært uklart for oss hva Mattilsynet ser for seg at stevneveterinæren og dyrvelferdsansvarlig skal gjøre. Dersom det skal stilles krav om å ha veterinær til stede må det være en klar intensjon om at denne skal utføre nødvendige oppgaver gitt de store kostnader dette vil påføre arrangøren. Noen kontroll av hver enkelt hund er det vanskelig å se for seg at er praktisk gjennomførbart på våre store arrangementer. Da skal oppimot 250 hunder ut i terrenget til omtrent samme tid – så raskt som mulig etter opprop kl. 0800. Hundene fordeler seg i et slikt tilfelle på mange (10-13) ulike partier spredt over store geografiske områder (ofte med 1-1,5 time kjøreavstand).

Det vil ikke være mulig for stevneveterinæren å følge med mer enn ett parti per dag. Skulle hunder eller folk bli skadet i løpet av dagen benyttes førstehjelp eller legevakt/veterinærvakt på ordinær måte. Man kunne kanskje tenke at en stevneveterinær kunne yte førstehjelp under prøven. Akutthjelp vil det ikke være snakk om siden det er mange partier ute og disse kan være et godt stykke fra vei når skaden inntreffer. Hunden må derfor uansett bringes tilbake til bilen slik at den kan fraktes til veterinær. Da kan det godt være kortere vei til nærmeste veterinærvakt enn til en stevneveterinær som er på prøvens hovedkvarter (mens alle hundene er ute i fjellet?) eller ute og går i terrenget med ett av partiene. Det er ikke alle steder i utmark hvor det finnes mobildekning så en type ringeordning vil ikke alltid fungere dersom det er noe slikt man ser for seg).

FKF kan ikke se noen momenter knyttet til jaktprøvene som gjør at det foreligger en forhøyet risiko for hundene sammenlignet med vanlig bruk av hunden på tur, trening og jakt som nødvendiggjør at en veterinær skal være til stede.

---

³ For fuglehunder er det også vinterprøver.

Kommentarer til forskriftsutkastet

Som nevnt mener FKF at forskriften uansett ikke bør utvides til å gjelde jakthunder. FKF vil likevel knyttet noen kommentarer til forslaget til forskrift.

Forskriftens §§ 1-10

Det som omfattes av veterinærmedisinske behandlinger har FKF ikke noen spesiell kompetanse på, men vi stiller spørsmål ved om utformingen av definisjonen av behandling i § 3 d) som ser ut til å ha blitt svært vid. Eksempler på legemidler som påvirker et dyrs egenskaper er vel vaksiner – som vil ha effekt frem til neste vaksinerings slik at dyret i praksis hele tiden vil kunne sies å ha «virkninger av behandlingen». Substanser som kan ha effekt på «egenskaper» kan vel være eksempelvis Omega 3? Når definisjonen sammenholdes med et totalforbud i § 8 første ledd, fremstår dette som et uønsket resultat. FKF legger til grunn at det ikke har vært meningen å forby vaksinerte hunder, hunder som jevnlig mottar Omega 3 osv. å trene til eller delta i konkurranser. FKF antar at det kan være hensiktsmessig å se hen til definisjonen av doping i regelverket for hund og hest som i dag finnes for å avgrense forbud slik at det ikke rammer utilsiktede situasjoner. NKKs dopingbestemmelser har følgende formulering:

«Det er forbudt å fremføre hund til start/bedømmelse som er syk eller skadet på en måte som kan påvirke prestasjonen eller sette hundens trivsel og velferd i fare. Forbudet mot å fremføre syk hund til start/bedømmelse gjelder enten hunden er under behandling som bedrer symptomer eller forkorter helings-/tilfriskningstid, eller er ubehandlet»

For øvrig sliter vi med ordet «uansett» i § 8 annet punkt all den tid første punktum angir et absolutt forbud.

Det er viktig at forskriften utformes slik at det er tydelig at konkurransehunder på samme måte som andre hunder kan gjennomgå opptrening. Det må gjelde uavhengig av om målet er å få hunden tilbake i konkurranser så raskt som mulig. Ofte er spesiell eller generell trening et ledd i behandlingen/etterarbeidet ved skader og operasjoner.

Trening til jakt er ikke berørt i høringsutkastet. Vi antar at dette har sammenheng med at dyrevelferdsloven så vidt vi kan se ikke åpner for å gi forskriftsbestemmelser for jakthundtrening.

Det vil være svært vanskelig å finne en hund som deltar på fuglehundprøver som ikke også benyttes til jakt. De fleste jakthundene brukes bare til jakt – de deltar ikke i konkurranser. Det innebærer i praksis at bestemmelsene i forskriftsutkastet om trening til jakthundprøver vanskelig vil kunne håndheves siden det ikke vil være mulig å skille mellom når en hund trenes til jakt og når den trenes til jaktprøver. Regulering av trening til konkurranser for jakthunder passer følgelig ikke.

FKF vil også peke på at en del jakthunder går på medikamenter mer eller mindre fast. Dette gjør at de kan fungere som brukshunder og ha et godt liv.. Det kan være eksempelvis være hunder med lavt stoffskifte, allergier osv.

NKKs dopingreglement har en bestemmelse vi betrakter som svært fornuftig i punkt 8. Den gir etter søknad om dispensasjon mulighet for å la hunder som går på medikamenter fast/over lengre tid mulighet til å starte i konkurranser under gitte forutsetninger:

«For at en hund skal få innvilget dispensasjon er det et minimum at den er helt symptomfri og funksjonelt frisk så lenge den går på medisinene. Hundens sunnhet og

velferd må ikke settes i fare ved at hunden har sykdomssymptomer mens den trenes mot eller deltar i konkurransen»⁴

FKF mener at forskriften må utformes slik at den ikke er til hinder for å videreføre dette unntaket.

FKF har for øvrig ikke avdekket spesielle forhold knyttet til det materielle innholdet i forskrifts utkastets §§1-10. At dyr skal ivaretas på en god måte er noe vi slutter oss til.

Forskrifts utkastets § 11 og bestemmelser om konkurranseområde

Begrepet «konkurranseområde» brukes i forskriftsutkastets §§ 11 og 12. Bestemmelser om konkurranseområde treffer ikke jaktprøver som arrangeres for fuglehunder. Dette fordi prøvene arrangeres i utmark og gjerne over store områder. Prøvens hovedkvarter er gjerne en koe i skogen eller en fjellstue hvor man har et sekretariat som ivaretar det som må gjøres innendørs av papirarbeid. Herfra kjører partiene av sted til sine terrenger for deretter å starte prøven til fots.

Utmark er ikke noe som utformes eller vedlikeholdes. Arrangøren har ingen mulighet til å sørge for eks. ly, hvile for og vann siden det er noe som vil måtte bæres med til fots. Hver fører må selv sørge for det egen hund trenger.

Forskriftens §§12 og 13: Regulering, kontroll og håndheving av dyrevelferdsloven skal foretas av Mattilsynet – ikke private

Flere av forskriftens bestemmelser innebærer at utarbeidelse av regelverk, kontroll og håndhevelse av loven i realiteten pålegges private parter, se utkastets §§12, 13 og 14. Vi kan ikke se at loven åpner for eller gir mulighet til dette selv om intensjonen er å ivareta dyrevelferden. Legalitetsprinsippet stiller krav om hjemmel i lov for å pålegge borgerne plikter. Bestemmelser som gis i forskrift må ikke stride mot bestemmelser i lov (lex superior/trinnhøydeprinsippet).

Kontroll og håndhevelse

Dyrevelferdslovens § 30 første ledd bestemmer at kontroll og håndhevelse foretas av Mattilsynet (vår understrekning):

«§ 30 Tilsyn og vedtak

Mattilsynet¹ fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne loven»

Alle krav i forskriftsutkastet må, dersom de er lovlig, anses for å være gitt i «medhold av denne loven».

Dyrevelferdsloven §30 tredje ledd åpner riktignok for å delegere vedtaksmyndighet til private. Det er angitt en rekke hjemler for forskriftsutkastet, men § 30 er ikke en av dem. Forslaget slik det er fremlagt, presumerer heller ikke å ville delegere vedtaksmyndighet. §30 gir for øvrig bare kompetanse til å delegere, men pålegger ikke private å akseptere delegasjon.

---

⁴ https://www.nkk.no/getfile.php/13289318-1508329351/Dokumenter/Aktiviteter/NKKsantidopingreglement_010114_utenvedlegg3.pdf

Utarbeidelse av regelverk

Dyrevelferdsloven åpner en rekke steder for å gi mer detaljerte bestemmelser. Lovens system er reglene skal gis av «Kongen», dvs. departementet i forskrift. Det eneste stedet vi kan se at dyrevelferdsloven åpner for å gi private pålegg om å utarbeide noe er i § 19. Her er det imidlertid snakk om internkontroll – men det handler som en systematikk som skal sikre at regelverket følges. Det er noe annet enn en plikt til å lage regelverket selv. I forarbeidene til bestemmelsen sies bl.a. følgende:

«... Slike registreringer kan være nødvendige for å føre kontroll med tiltak som skal hindre brann, sikre ventilasjon, sørge for fôr og vann, tilstrekkelig tilsyn og lignende. Bestemmelser om internkontroll egner seg best for hold av produksjonsdyr og for annet kommersielt dyrehold, og i liten grad for hold av familie- og hobbydyr».

Dersom Mattilsynet mener at det er behov for detaljregulering tilsvarende det man har lagt opp til i forskriftsutkastets § 12 for jakthundprøver må Mattilsynet legge betydelige ressurser i å sette seg inn i de faktiske forhold og deretter laget et passende regelverk.

FKF ønsker å presisere at vi ikke har motforestillinger mot at vi lager regelverk – dette har vi allerede i dag og vi er som nevnt innstilt på å gjøre presiseringer. Det vi ikke kan være med på er å bli pålagt å lage bestemmelser som ikke passer for vår sport eller bestemmelser som vil medføre at vår aktivitet i stor grad ikke kan opprettholdes – uten at vi kan se at det på noen måte er begrunnet i et behov.

Det er miljøene selv som best vet hvor skoen trykker og hvordan utfordringene kan håndteres mest hensiktsmessig. Mattilsynet bør ha tillit til miljøene og deres interesse i å håndtere eventuelle utfordringer på en god måte. Dersom enkelte miljøer viser at de ikke er tilliten verdig, bør det reageres ovenfor disse på en hensiktsmessig måte.

Internasjonale forpliktelser og harmonisering over landegrensene vil organisasjonene trolig måtte vrake dersom man påtvinges et lovhjemlet og detaljert regelverk av typen «one size fits all» - som vel mer passende kan beskrives som «one size fits nobody»?

Forskriftsutkastets § 14: Plikten til å informere Mattilsynet

Det må vurderes om varslingsplikt for private kan pålegges utenfor de tilfeller som er oppregnet i dyrevelferdsloven § 5. Det skrives i høringsutkastet at det er «ingen tilsvarende varslingsplikt ved mistanke om brudd på dyrehelsepersonelloven». Her ser det ut til at man skal «fikse» manglende lovhjemmel med en bestemmelse i forskrift tilhørende en annen lov. Det er da grunn til å stille spørsmål ved hva som er forskriftens hjemmel. Vi kan ikke se at det i noen av de lovbestemmelser som er oppgitt å hjemle forskriften er omtale av noe slikt. §19 gjelder bare plikt til å gi opplysninger på «anmodning».

Forskriftsutkastets § 14 om plikt til å informere Mattilsynet ved brudd på forskriften fremstår ikke å være vurdert i forhold til personvernregelverket. All behandling av personopplysninger krever et behandlingsgrunnlag og det er ikke redegjort for hvilken bestemmelse i personopplysningsloven/personvernforordningen man mener gir grunnlag for å utlevere den aktuelle typen personopplysninger til Mattilsynet. Det må trolig sees slik at det er snakk om opplysninger som gjelder lovbrudd. I så fall må forholdet til personvernforordningen art 10 vurderes. Dyrevelferdsloven gir vel et rettslig grunnlag for å behandle opplysninger i dyrevelferdsloven § 36, men bestemmelsen omfatter av naturlige grunner bare Mattilsynet som er det organ loven legger opp til at skal håndheve loven.

Det kan ikke i forskrift pålegges plikt til å utlevere opplysninger uten at det er på det rene at slik utlevering er lovlig.

*****

FKF henviser også til høringsutkastet fra NKK som har vår tilslutning.